

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. października 1904.

Treść: (№ 111 i 112.) 111. Rozporządzenie, dotyczące składu i zakresu działania głównej Komisji miar i wag. — 112. Rozporządzenie, dotyczące postępowania cłowego z zeszytymi błamami etc. z psich skór.

111.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904,

dotyczące składu i zakresu działania głównej Komisji miar i wag.

Na zasadzie artykułów X i XX ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, zmienia się postanowienia o organizacyi głównej Komisji miar i wag, obwieszczone rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, i ogłasza co następuje:

§ 1.

Główna Komisya miar i wag, jako najwyższy organ techniczny dla miar i wag, normować ma wszystkie sprawy, dotyczące technicznej strony cechownictwa oraz czuwać nad tem, by w cechownictwie stosowano jednostajne zasady.

Komisya podlega Ministrowi handlu i ma swą siedzibę we Wiedniu.

§ 2.

Główna Komisya miar i wag składa się z prezydenta, wiceprezydenta i przydanych członków.

Prezydenta i wiceprezydenta mianuje na okres pięcioletni cesarz na wniosek Ministra handlu.

Prezydent i wiceprezydent muszą stale mieszkać we Wiedniu.

Przydanych członków powoływa — również na okres pięcioletni — Minister handlu na wniosek prezydenta.

Skład komisji ogłasza się każdym razem urzędownie.

Główna Komisya miar i wag zbiera się co najmniej raz w roku na wspólne obrady we Wiedniu.

Wiceprezydent i inni przydani członkowie nie pobierają za swe trudy — z wyjątkiem przypadku, objętego §em 5 — żadnego osobnego wynagrodzenia; o ile jednak nie mieszkają stale we Wiedniu mają oni wskutek udziału w plenarnem posiedzeniu prawo do dyet i kosztów podróży, odpowiadających szóstej klasie rangi urzędników państwowych, chyba że się odnośnym funkcjonaryuszom należy z urzędu wyższa należytość.

§ 3.

Uchwałom członków głównej Komisji miar i wag zastrzeżone są wszelkie sprawy techniczne zasadniczej natury, odnoszące się wogóle do miar i wag oraz do służby cechowniczej, w szczególności zaś zmiany ordynacyi cechowniczej ogłoszonej rozporządzeniem Ministra handlu z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, wraz z jej dodatkami i instrukcyi dla urzędów miar i wag wreszcie rozstrzyganie o dopuszczeniu nowych przyrządów mierniczych do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania w celu używania ich w publicznym obrocie.

§ 4.

Uchwały członków komisji przychodzą do skutku albo przez głosowanie na plenarnem zebraniu, które prezydent ma zwołać, albo też przez odanie opinii na piśmie. Do ważności uchwał na plenarnem zebraniu potrzeba absolutnej większości głosów obecnych członków komisji.

Przy głosowaniu w drodze pisemnej rozstrzyga większość oddanych w określonym terminie głosów, chyba że przynajmniej dwóch członków zażąda ustnego głosowania.

Prezydent ma głos tylko w razie równości głosów i w przypadku tym rozstrzyga głos prezydenta.

§ 5.

W ręku prezydenta spoczywa naczelne kierownictwo spraw technicznych, które na zasadzie postanowień poprzedzającego §u 3 zastrzeżone są uchwałom członków głównej Komisji miar i wag; on podpisuje wszystkie pisma wystosowywane do członków komisji.

Prezydent przedkłada Ministerstwu handlu potrzebne wnioski względem ogłaszania uchwał głównej Komisji miar i wag i podpisuje odnośne przepisy, ogłaszane w Dzienniku ustaw państwa.

Kierownictwu prezydenta zastrzeżone są dalej wszystkie te sprawy, które stanowią przedmiot ogłoszeń w dzienniku rozporządzeń dla spraw miar i wag, bez względu na to, czy one są od uchwał członków komisji zależne lub nie. Prezydent podpisuje zatem także wszystkie publikacje zamieszczane w dzienniku rozporządzeń dla spraw miar i wag.

Za zgodą Ministerstwa handlu może prezydent powierzyć wygotowanie osobnych technicznych opinii poszczególnym członkom komisji, przyznając im od przypadku do przypadku odpowiednie wynagrodzenie.

W przypadku niemożności spełniania obowiązków przez prezydenta obejmuje czynności jego wiceprezydent.

§ 6.

Kierownictwo bieżących spraw służby cechowniczej spoczywa w ręku urzędnika Ministerstwa handlu, przydzielonego do głównej Komisji miar i wag, któremu przydany jest potrzebny do pełnie-

nia służby personal. Wchodzący w skład jego polityczni urzędnicy należą do etatu Ministerstwa handlu.

Kierujący służbą urzędnik bierze udział w plenarnych zebraniach, prawa głosu jednak nie ma, tak samo prawa tego nie mają przydzieleni mu urzędnicy, których wzywać można na zebrania plenarne tylko jako sprawozdawców.

Kierujący służbą urzędnik ma prawo rozporządzania funduszami w ramach kredytów, przyzwolonych na cechownictwo, i z zachowaniem szczególnych przepisów pod względem rachunkowości.

§ 7.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia a równocześnie uchyla się postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17.

Call wlr.

112.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 28. września 1904,

dotyczące postępowania cłowego z zeszytymi błamami etc. z psich skór.

W porozumieniu z interesowanymi król. węgierskimi Ministerstwami uzupełnia się w urzędowym alfabetycznym spisie towarów postanowienia punktu a) uwagi 1 przy wyrazie „Kusnierskie towary“ w tym kierunku, że do futer w stanie surowym należą także kawałki futra, worki futrzane i niepodszyte błamy futrzane z psich skór.

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Böhm wlr.

Call wlr.